

overrasket over, hvor mange stole der egentlig fik lov til at samle støv. Men jeg kan godt forstå, at en person, som bestrider et borgmestershverv eller en rådmandspost, ikke har tid til at bruge sin stol herinde. Vi ved alle sammen, at døgnnet kun har 24 timer.

Kl. 16.05

Forslaget her forholder sig til nogle af de problemer, der er i, at nogle borgmestre har dobbeltmandater som folketingsmedlemmer.

For mig at se er der tre centrale elementer i forslaget, nemlig selve spørgsmålet om formelle forpligtelser, om det moralske dilemma i dobbeltmandater og spørgsmålet om aflønning ifølge dobbeltmandater.

For det første følger der med de hverv, som forslaget omhandler, en række formelle forpligtelser og stærke kompetencer og beføjelser, forpligtelser, der gør, at et borgmestershverv forudsætter daglig virksomhed i kommunen. Derfor bliver det en umenneskelig opgave at udfylde både et hverv som borgmester og som folketingsmedlem på én gang.

Jeg vil ikke gå mere ind i diskussionen af de formelle forpligtelser. De fremgår jo af bemærkningerne til lovforslaget. Dog vil jeg godt nævne, at borgmesteren i modsætning til menige medlemmer af kommunalbestyrelsen er omfattet af § 16 b, stk. 1, i den kommunale styrelseslov, der præciserer, at borgmesteren ikke har ret til fravær fra arbejdet efter stk. 1, jf. § 16 b, stk. 2. Jeg forstår ikke, at man kan være herinde, når man har pligt til at være i sin kommune.

For det andet mener jeg, at der ligger en mere moralsk diskussion, som grundlæggende også handler om demokrati. Jeg kan endnu en gang undres over, at en valgt politiker, der må forventes at drage tilstrækkelig omsorg for sit daglige fuldtidsarbejde, alligevel siger ja til at påtage sig endnu et fuldtidsarbejde. Men det er måske derfor, at nogle stole herinde må stå tomme det meste af tiden.

Jeg vil godt tillade mig at stille spørgsmål om, hvorvidt man som politiker lever op til det ansvar, som vælgerne har valgt én til. Selvfølgelig er det en overvejelse, som den enkelte politiker bør gøre op med sig selv, men det bør ikke forhindre vedkommende i at have en holdning.

Selvfølgelig kan vi ikke berøre personer, der har beskæftigelse uden for det politiske liv, med dette forslag, hvilket heller ikke er hensigten. Det må blive op til den enkeltes egen samvittighed, men det må tjene som en retningsgiver for,

hvad Folketinget forventer af sine medlemmers politiske fuldtidsarbejde.

For det tredje det, der leder hen til, hvad jeg opfatter som det tredje aspekt, nemlig aflønning af personer, der besidder dobbeltmandater. Dette håber jeg virkelig at Folketinget er lydhør for. Jeg mener ikke, at man bør modtage lønninger fra to fuldtidsstillinger, som man varetager som folkets repræsentant. Vi bør som politikere gå foran og vise, at vi ikke accepterer, at en person modtager fuldtidsløn fra to forskellige politiske job. Det kan nemlig ikke lade sig gøre andre steder. Kunne man tænke sig to ansættelser i to forskellige banker?

Selv om vi Socialdemokrater altid har været imod dobbeltmandater, er vi tilfredse med, at det ser ud til, ikke at regeringen, som jeg egentlig heller ikke troede, vil stemme for det på grund af dobbeltmandaterne i Europa-Parlamentet, men at Dansk Folkeparti, går jeg ud fra, kan se det fornuftige i, at vi undgår, at politikere har to fuldtidsjob. Det bygger jeg på hensynet til dobbeltmandater i Europa-Parlamentet.

Så vil jeg også godt sige til allersidst, at jeg mener, at når man sidder som parlamentariker her i Folketinget, så sidder man reelt som sin egen chef, når man også er borgmester i en kommune.

(Kort bemærkning).

Uno Larsson (DF):

Er det bare ikke i misundelse, det, I kommer frem med her? I har da selv folk ude i æteren, der gerne vil og kan have et dobbeltmandat, så jeg mener bare, det er en misundelseslov, I vil have indført her.

Jeg mener også, at det er en nedgørelse, mest af de to, som har dobbeltmandater her i Tinget. Jeg synes, at jeres lovforslag altså skal længere ud på marken, for at nogen kan se på det.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Hr. Arne Toft kalder hvervet som folketingsmedlem for en fuldtidsstilling med fuld løn. Jamen er det ikke en fuldstændig misforståelse, hr. Arne Toft er ude i her, for det er jo et hverv, man bliver valgt til, og ingen kan afsætte én. Man sidder der og har pladsen, og det har man sådan set, ligegyldig hvordan man ter sig, hvis vælgerne har sat én ind.

Det er klart, at man jo ikke kan forvente noget genvalg, hvis man svigter vælgernes tillid, og det er, hvad enten man skifter parti eller bliver